

at Erklæringen er afgiven i en saa stærk Form, men dersom det havde været Tilfældet, vilde det have undret mig, eftersom det er en Vej, som den høitærede nuværende Finantsminister tidligere har anvist, at man kunde bruge for at hjælpe paa Kreditforholdene ved Landeieendomme under særlig vanskelige Forhold, men ganske vist med Hensyn til andre Kreditforeningers Obligationer. Der var engang Tale om her, hvorvidt der skulde gives direkte Laan fra Statskassens Side for at lette Landeieendomsbesidderne i deres Kreditforhold under særlig vanskelige Konjunkturer. Derpaa svarede den høitærede Minister, at det vilde han ikke gaa ind paa, men naar han skulde gjøre Noget, maatte det ske gennem Optræk af Kreditforeningsobligationer. Det var altsaa ikke Andet, end hvad der her fra min og flere Medlemmers Side bliver nævnt som Middel til at lette Kreditforholdene med Hensyn til disse smaa Landeieendomsbesiddere. Nu er det ganske vist, at dette kun var Ministerens Mening under særlige Forhold, men Spørgsmaalet er, om der i Grunden ikke altid for disse smaa Eiendomme er saadanne særlige Forhold tilstede, som kunde motivere, at Statskassen ved saadanne Optræk hjalp paa Kreditforholdene, uden at jeg dermed vil paastaa, at Staten skal løbe nogen Risiko eller bringe Offre, som ikke staa i Forhold til Nytten; men man maa erindre, at da det er af Staten garanterede Obligationer, løber Staten ingen Risiko. Forøvrigt skal jeg blot, da jeg nu har omtalt denne Sag, nævne, at det er muligt, at det ogsaa vilde være til Hjælp for disse Obligationers Kurs og overhovedet i vedkommende Obligationseieres Interesse — Hermed skal jeg slutte og altsaa anbefale at vedtage de af Udvalget stillede Vædringsforslag eller de af Udvalget med Ministeren stillede Vædringsforslag. Jeg skal endnu blot bemærke efter Samraad med de andre Medlemmer i Udvalget, at det af mig stillede Forslag vedrørende Livrenten, hvilket er tiltraadt af Ministeren, nu ogsaa tiltrædes af Udvalgets øvrige Medlemmer, saa at det altsaa maa betragtes som stillet af Udvalget og tiltraadt af Ministeren.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Jeg har troet, at jeg hidtil var i Overensstemmelse med Repræsentationen, naar jeg ved Anbringelsen af Statens Midler kun havde to Formaal for Dø, enten at Anbringelsen var en saadan, at Midlerne til enhver Tid stode til Disposition, eller at man ved Anbringelsen kunde opnaa direkte eller indirekte at nærme sig til Jyldestgjørelsen af andre Statsformaal.

Jeg behøver ikke at udvikle nærmere, at Optræket af disse Kreditforenings-Obligationer ikke falder ind under nogen af disse to Kategorier; thi derom kan der neppe være nogen Tvivl, at de Millioner, som ere anbragte i Husmandskreditforeningen, ville egne sig saare lidt til at gjøre disponible, naar man skulde have Brug for Statens Beholdning, ligesom det heller ikke kan siges, at det, der kunde opnaas gennem Optræket, nemlig en maaste endog saa midlertidig Hjælp af Kursen, paa nogen Maade kan stilles ved Siden af det, man ellers har forstaaet ved Opnaelsen af særlige Statsformaal, saaledes som ved Optræket af sjællandske Jernbaneaktier og andre. — Det var mig selvfølgelig ikke ubekendt, at Ombygningen eller Udvidelsen af Kolding Jernbanestation nødvendiggjorde Erhvervelsen af et større Areal end det, som nu staa til Statens Disposition. Men jeg ser ikke ret, at det Argument, den ærede Ordfører har troet at kunne bruge mod mig, har nogen Betydning. Ja, hvis den ærede Ordfører var istand til at paavise, at Staten behøvede mindre Areal til en Udvidelse af Jernbanestationen, naar Toldkammerbygningen blev flyttet, var det en anden Sag. Men det antager jeg, at den ærede Ordfører ikke vil være istand til at paavise, og altsaa staa det fast ligesuldt, at denne Jyldestgjørelse af Kolding Kommunes Dønst betinger Erhvervelsen af andet og mere Areal, end om Staten bygger der, hvor det nu har været paatænkt, paa selve Jernbanens Terrain, hvad enten det er det Terrain, som i dette Diebliff besidder, eller det Terrain, som selve Jernbaneudvidelsen gjør nødvendig. Den ærede Ordfører vilde vist gjøre Overtoldinspektorerne Uret, naar han forudsatte, at de ikke havde noget personligt Kjendskab til de forskjellige Toldsteders Bygninger, at de altsaa bedømte Forholdene efter Underordnetes Indstilling. Jeg tror iøvrigt ikke, at jeg før gjorde mig skyldig i den Feiltagelse, at tale om Overtoldinspektøren. Min Mening var ialtsald at tale om Overtoldbestyrelsen, den centrale Overtoldbestyrelse, og ikke at udtale Noget om Overtoldinspektørens Mening om Sagen. Efter hvad den ærede Ordfører nu sidst anførte, har jeg jo gjort mig skyldig i en Feiltagelse, naar jeg har antaget, at Spørgsmaalet om Toldbygningen i Kolding stod lige med eller var ligetilset med Spørgsmaalet om Tilveiebringelsen af en Toldbygning i Thisted og med Spørgsmaalet om Tilveiebringelsen af nye Stationsbygninger i Kolding, forsaavidt at alle 3 Spørgsmaal skulde finde deres endelige Afgjørelse ved 3die Behandling. Den ærede Ordfører har oplyst